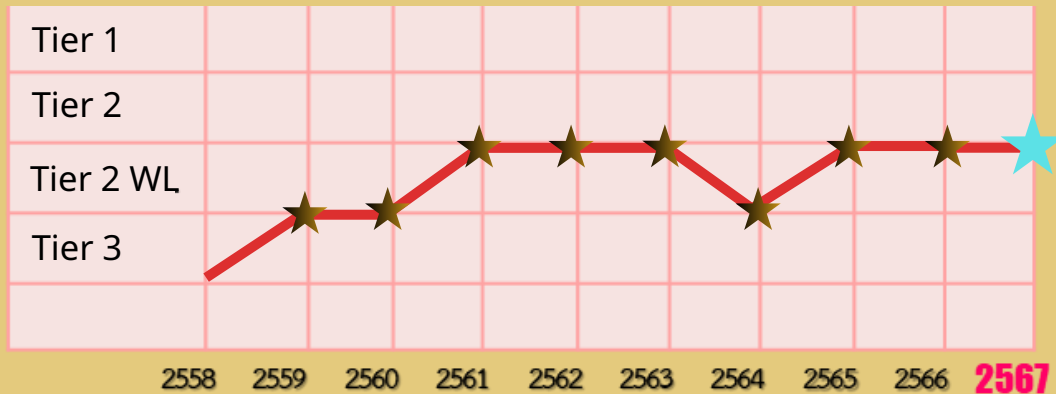

รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี 2567

Trafficking In Persons Report 2024

ผลการจัดระดับของประเทศไทยที่ผ่านมา

ประเทศ	2566	2567	ผล
ไทย	2	2	=
กัมพูชา	3	3	=
บรูไน	2 WL	3	↓
เมียนมา	3	3	=
ฟิลิปปินส์	1	1	=
มาเลเซีย	2 WL	2	↑
ลาว	2	2 WL	↓
เวียดนาม	2 WL	2	↑
สิงคโปร์	1	1	=
อินโดนีเซีย	2	2	=
เกาหลีใต้	2	1	↑
จีน	3	3	=
ญี่ปุ่น	2	2	=
สหรัฐอเมริกา	1	1	=

กระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐฯ จัดระดับ

ประเทศในรายงานฯ จำนวน 186 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ

Tier 1

33

Tier 2

96

Tier 2 WL

32

Tier 3

21

TIER 2

Special Case: 4 ประเทศ (HAITI, LIBYA, SOMALIA, YEMEN)

ความพยายามในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้น

ประเทศไทยไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำ อย่างครบถ้วนในการจัดการค้ามนุษย์ แต่มีความพยายามอย่างมีนัยยะสำคัญในการดำเนินการดังกล่าว และรัฐบาลแสดงให้เห็นถึงความพยายามที่เพิ่มขึ้นโดยรวมเมื่อเทียบกับรอบระยะเวลาการรายงานปีที่ผ่านมา ดังนี้

- จำนวนการสืบสวนสอบสวนกรณีค้ามนุษย์ และการดำเนินคดีค้ามนุษย์ รวมถึงจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการคัดแยกและได้รับการส่งต่อเพื่อรับบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้น
- การสอบสวนเจ้าหน้าที่รัฐที่ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีค้ามนุษย์
- การคัดแยกผู้เสียหายที่เป็นแรงงานอพยพย้ายถิ่นฐานได้มากขึ้น รวมถึงคัดแยกผู้เสียหายที่ถูกแสวงประโยชน์ในภาคประมง
- ศาลมีคำสั่งเพิ่มค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เสียหายเพิ่มขึ้นและมีการเปิดศูนย์บริการการคัดแยกผู้เสียหาย

ดำเนินการไม่สอดคล้องกับตามมาตรฐานขั้นต่ำของสหรัฐฯ ในบางประเด็น เช่น

- ขาดความสม่ำเสมอและประสิทธิภาพในการสัมภาษณ์แรงงานระหว่างการตรวจแรงงาน ส่งผลให้ผู้เสียหายหลายราย ไม่ได้รับการระบุตัวตนและไม่ได้รับการดูแล โดยเฉพาะกลุ่มผู้เสียหายจากการถูกบังคับใช้แรงงาน
- เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องยังมีความพยายามไม่เพียงพอในการระบุตัว และคุ้มครองผู้เสียหายจากการถูกแสวงหาประโยชน์จากการบังคับให้กระทำความผิด (Forced Criminality) ผ่านกระบวนการหลอกลวงออนไลน์ (Online Scam Operations) ในประเทศเพื่อนบ้านที่เข้าประเทศไทยหลังจากถูกแสวงหาประโยชน์รวมถึงผู้เสียหายสัญชาติไทยและต่างชาติที่มักจะไร้ซึ่งสถานะทางกฎหมาย
- เจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้คัดแยกคนส่วนใหญ่ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ส่งผู้เสียหายต่างชาติไปห้องกักตวงคนเข้าเมืองและจับกุมผู้เสียหาย รวมถึงกลุ่มคนไทยในข้อหาการกระทำความผิดอันเป็นผลโดยตรงจากการถูกค้ามนุษย์
- รัฐบาลกำหนดให้ผู้เสียหายอยู่ในสถานคุ้มครองระหว่างการดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการรายงานการถูกแสวงหาประโยชน์หรือการเข้าร่วมเป็นพยานของผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการดำเนินงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย รวมถึงความพยายามในการคุ้มครอง
- การให้บริการของรัฐต่อผู้เสียหายไม่เพียงพออย่างมีนัยยะสำคัญ รวมถึงความแตกต่างของคุณภาพของบริการจากทั่วประเทศ
- การทุจริตและการมีส่วนเกี่ยวข้องของเจ้าหน้าที่รัฐ ยังเป็นอุปสรรคต่อความพยายามต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแนวชายแดนภาคเหนือ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ต่อการดำเนินงานของประเทศไทย

1

ดำเนินการเชิงรุกในการสืบสวนและดำเนินคดีต่อเจ้าหน้าที่รัฐที่ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ และพิจารณาบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ที่เหมาะสมและเพียงพอ ซึ่งควรรวมถึงโทษจำคุกระยะยาว

2

เพิ่มความพยายามในการระบุตัวตนและการคุ้มครองผู้เสียหายที่เดินทางเข้าประเทศไทยหลังถูกแสวงประโยชน์โดยการถูกบังคับใช้แรงงานในกรณีการหลอกลวงทางไซเบอร์ (Cyber Scam) และยุติการนำผู้เสียหายไปไว้ในสถานกักกัน (Immigration Detention Centres) รวมทั้งดูแลมิให้ผู้เสียหายถูกลงโทษอย่างไม่เหมาะสม จากการกระทำผิดกฎหมายอันเป็นผลโดยตรงจากการถูกค้ามนุษย์

3

บังคับใช้กลไกการส่งต่อระดับชาติ (National Referral Mechanism : NRM) และระยะเวลาฟื้นฟูจิตใจ (Reflection Period) อย่างเต็มที่ และดำเนินการเปิดศูนย์บูรณาการการคัดแยก (Victim Identification Centres)

4

ใช้แนวทางยึดผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (Victim Centered) และการคำนึงถึงบาดแผลทางจิตใจ (Trauma - Informed) ซึ่งรวมทั้งในระหว่างการสัมภาษณ์และการตรวจแรงงานโดยทีมสหวิชาชีพ (Multidisciplinary Team : MDT) และรวมถึงการมีตัวแทนขององค์กรที่ไม่ใช่รัฐ (NGOs) เข้าร่วมทีมสหวิชาชีพ ซึ่งเป็นมาตรฐานแห่งแนวปฏิบัติเพื่อสนับสนุนความพยายามเหล่านี้

5

บังคับใช้การคุ้มครองแรงงานในอุตสาหกรรมประมงและภาคการค้าต่าง ๆ รวมถึงตัวเลือกการจ่ายเงินทางอิเล็กทรอนิกส์และการห้ามโยกย้ายทางทะเล

6

รวมแบบฟอร์มคัดกรองการบังคับใช้แรงงานหรือบริการและการค้ามนุษย์ด้านแรงงานของกระทรวงแรงงาน (MOL) และแบบคัดกรองของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (MSDHS) ให้เป็นแนวทางเดียวกันและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด่านหน้าให้มีความเข้าใจ

7

เพิ่มการใช้ล่ามและการเข้าถึงบริการล่ามแปลภาษาสำหรับให้บริการผู้เสียหายทั้งในสถานคุ้มครองและในกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

ข้อเสนอแนะที่สำคัญ ต่อการดำเนินงานของประเทศไทย

8

ฝึกอบรมให้ความรู้ เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายมาตรา 6/1 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการคัดแยกผู้เสียหายจากการถูกค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

9

เพิ่มความสามารถให้กลุ่มผู้เสียหายโดยเฉพาะกลุ่มผู้ใหญ่ในการเดินทางเข้าออกสถานคุ้มครองโดยอิสระและสามารถเข้าถึงเครื่องมือสื่อสารมากขึ้น

10

กำหนดให้สถานคุ้มครองฯ ของรัฐและองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ (NGOs) ดูแลผู้เสียหายโดยคำนึงถึงบาดแผลทางจิตใจของผู้เสียหายและให้การดูแลผู้เสียหายรายบุคคล (Individualized Care) อย่างเพียงพอ อาทิ การช่วยเหลือทางกฎหมายและการเยียวยาสภาพจิตใจรวมทั้งดำเนินนโยบายที่สม่ำเสมอในการให้บริการผู้เสียหายในสถานคุ้มครองทุกแห่ง

11

กำหนดให้สืบสวนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ในกรณีละเมิดสิทธิแรงงาน และข้อร้องเรียนของแรงงานต่างด้าวที่มีข้อบ่งชี้ว่าเข้าข่ายการถูกบังคับใช้แรงงาน รวมถึงการบังคับใช้แนวทางการส่งต่อกรณีที่น่าจะเข้าข่ายการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจากพนักงานตรวจแรงงานไปยังทีมสหวิชาชีพและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

12

เสริมสร้างความตระหนักรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจข้อบ่งชี้ของการค้ามนุษย์ อาทิ การบังคับทำงานใช้หนี้ การทำงานเกินเวลามากเกินจำเป็น การยึดเอกสารของลูกจ้าง และการทำงานโดยไม่ได้รับผลตอบแทน

13

ทบทวนและลดอุปสรรคที่ไม่จำเป็นสำหรับองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ (NGOs) ในการจัดตั้งสถานคุ้มครองฯ สำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะในพื้นที่ตามชายแดนและพื้นที่นอกเขตกรุงเทพฯ